

Az elengedés művészei

GYERMEKOTTHON HELYETT NEVELŐSZÜLŐ

Ha nevelőszülőket toborzó reklámszöveget írnék, biztosan hangsúlyoznám, hogy a gyerek leköti a szabad érzelmi vegyértékeinket, megsűrűsödik, megszépül vele az élet. És nincs nagyobb boldogság, mint amikor egy nevelőszülő látja, hogy a családjukból végleg vagy időlegesen kikerülő, hányatott sorsú gyerekek megnyugszanak az általa teremtett, biztonságos környezetben, és éledezni kezd bennük a bizalom meg az érzelmi kötődés képessége, ami a gyermekotthonokban cseperedőknek nemigen adatik meg.

Ha viszont ellenpropagandát folytatnék, elsősorban azt elemezném, hogy a nevelőszülőktől elvehetik a nevelt gyerekeit, ha a vér szerinti szülők helyzete mégis rendeződik, vagy jelentkezik egy olyan család, amely örökbe fogadja őket. Gondozod, szereted, „megszelídited”, aztán elveszik? Túl lehet ezt élni?

ÖT FIÚ, EGY LÁNY ÉS A TÖBBIÉK

Ha valaki azon tépelődik, jelentkezzen-e nevelőszülőnek, és megismeri Nagy Anita családját, biztosan megfelelnek

Szülőnek lenni boldogság, szeretet, érzelmi gazdagság – kemény munka, szüntelen aggodás, kínzó felelősség. Ám ha valaki „csak” nevelőszülő, akkor mit kap mindebből? A felelősséget, az aggodást, a munkát? Vagy úgy is lehet örömet találni a szülőszerepben, ha a szeretetünk tárgyát bármikor elvehetik?